

N.F.S. Grundtvig “Lovsang”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.24, november 2024

Ændret i version 1.25, maj 2025

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Ændret i version 1.25, maj 2025

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1849 (SJ: 964)

Andre udgaver

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 4, nr. 185

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Else Riisager, redigeret af Katja Gottlieb og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer Vibeke A. Pedersen

Tilsyn ved indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

|A:201 |GSV:247

Lovsang.

efter Ps. 92.

¹ Herre! med dit Skaberværk
Du mit Hjerte har forlystet,
Og din Kæmpearm fuldstærk
Glædet har min Sjæl og trøstet;
|GSV:248Almagts Størværk er din Daad,
Viisdoms Dyb er dine Raad!

² Godt det gjør at prise Dig,
Om dit store Navn at sjunge;

Naade din og Sandhed mig
Ligge Nat og Dag paa Tunge,
Bryde ud i Psalmesang,
Smelte hen i Harpeklang!

3 |A:202 Taaben ene veed det ei,
Vanvid kun det ei kan skønne:
Stakket Dands paa Syndens Vei
Gaaer igiennem Enge grønne,
Uret visner og forgaaer,
Evig, Herre! Du bestaaer!

4 Dine Fiender med et Slag
Som en Avnehob adspredes,
Men dit gamle Vennelag
Som din Himmels Lys udbredes,
Alderdommen rosenlig
Rødmer skønt i Pagt med Dig!

5 Staaer din Ven i Eenlighed,
Mellem grumme Fiender mange,
Kan, naar selv Du gjør ham vred,
Som Eenhjørninger han stange,
Og trods stolte Fienders Brall,
Seer hans Øie deres Fald!

6 Over deres sjunkne Grav,
Der er Dig og Dine gramme,
Som det bruser over Hav,
Naar din Himmel staaer i Flamme,
Til din Priis og Dines Fryd
Sandhed skal faae Ørenlyd!

7 |GSV:249 Den Retfærdige for Dig
Skal som Palmen Blomster sætte,
Staae som Ceder-Stammen rig
Mellem Hjerteskuud fuldtætte;
Dine Drivhus-Planter stolt
Groe i Friland vinterkoldt!

8 |A:203 Dine Oldinger ei døe,
Løvfald ei har dine Ege,
Gamle Tunger under Ø,
Gamle Hjerter for Dig lege,
Thi dit Skjold har ingen Plet,
Og din Vei er evig ret!

N.F.S. Grundtvig.